

Про ченця (народна казка)

Автор Невідомий

Десь в одному монастирі – от так як би в Лубнах або що – був собі чернець. І такий же то богомільний та пісниковий* чернець, тільки поклони б'є та богу молиться. Сказано: живий до Бога лізе! А товстий такий, як груба...

От раз у піст, на першій там тижні чи що, сидить він у себе в келійці, читає божє слово. От читає – та й забажалося йому скоромини...** Так заманулося, так – що пробі! А в піст, звісно, де ти в монастирі скоромини візьмеш? От він нудився-нудився, а далі й думає: "Може, од масниці що-небудь зосталося – пошукаю". Та й поліз у шафку. (А в них у кожного в келійці є шафка, там у них усього, чого душа забажає: і напиків, і наїдків.) Коли туди – аж там яйце. Він так зрадів, наче свяченої паски з'їв на Великдень! "Ну що ж? – думає, – як його сире яйце їсти?" А зварити ніде. Він і надумав: "Спечу на свічці!" Узяв вирвав з голови волосинку, перепоясав те яйце – давай пекти. Тільки що на свічку, а двері – рип: входить ігумен***... (А ігумен у них був чоловік дуже побожний.) Як побачив, що таке в піст чернець робить, то аж відскочив: своїм очам не вірить!

А далі:

– Калугирю, – каже, – що це ти робиш?

А той і не чує...

– Калугирю, Калугирю!..

Той глянув, аж ігумен...

– Що це ти робиш?

– Попутає, – каже, – отче ігумен, лукавий попутає!..

– Що ж ти це робиш, богоотступнику? – мовить ігумен. – Признавайся!..

– Яйце печу, святий отче, яйце... Він (чорт) мене підвів – бодай йому ні дна ні покришки – він показав, як і пекти...

А чорт з-за комина різки виткнув:

– Та брешеш, – каже, – я оце сам учусь в тебе, як його пекти!

– Ну-ну, мовчи, бісів сину, – каже чернець, – коли тебе не питають...

Примітки:

* Пісниковий – той, хто суворо дотримується посту.

** Скоромина – м'ясна, молочна їжа, заборонена церковними правилами у пісні дні.

*** Ігумен – управитель чоловічого монастиря у православній церкві.